

troede det muligt at opnaa et fjerde Tog paa Nordvestbanen, hvorved alle Klagerne kunde være blesne afhjulpne. Smidlertid kan jeg efter de Oplysninger, den høitærede Minister har givet, nok se, at det er et Saab, som vi ikke kunne vente at se opfyldt. Derimod glæder jeg mig meget over den høitærede Ministers sidste Udtalelse; thi jeg tror, at den væsentligste Del af vore Klager vil blive afhjulpne netop ved et Tog, som afgaar Kl. 7 fra Langaag istedenfor Kl. 9 $\frac{1}{4}$, hvad der ogsaa vil kunne arrangeres temmelig let og uden synderlig pekuniære Opostrelser. Det er nok muligt, at der kunde opstaa Tanke om at forandre ogsaa en Del af de andre Tog, hvis det sker; men med Hensyn dertil vil jeg under alle Omstændigheder meget indtrængende anmode den ærede Minister om at drage Omsorg for, — hvilke Forandringer der end sker ved de andre Tog —, at man paa ingen Maade forandrer Kvægtoget. Det er et særdeles vigtigt Tog. Den ærede Minister har fuldkommen Ret i, at Landboerne vilde blive misfornøiede, naar Kvægtoget forandrede, at der vilde indløbe idelige Klager, og at undertiden endog Extratog vilde blive nødvendige. Naar jeg sammenholder de Klager, jeg har hørt fra Viborg, Hølstebro og Rjibsted, er det min Overbevisning, at de fleste ville ophøre, hvis vi faae et saadant Tog, som blev antydet af den ærede Minister. Jeg tror efter det Kjendskab, jeg har til Forholdene, at kunne erklære mig ogsaa paa Andres Vegne nogenlunde tilfreds med den Ordning, som er bragt i Forslag. Men det vilde vistnok være det allerheldeste at lade de andre Tog, som nu ere i Gang, blive aldeles uforandrede. Naar man indfører den nævnte Forandring i Langaatogets Afgangstid, indtil Foreningen med Vestbanen igjen gjør en Omordning af hele Forholdet nødvendig, forekommer det mig, at vi efter den Udtalelse, vi have hørt fra den høitærede Minister, ville kunne slaa os til Ro i den Overbevisning, at han har Die for vore Interesser og Beredvillighed til at varetage dem baade saa snart og saa vidt ske kan.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun dertil sige, at jeg endnu idag skal sætte Spørgsmaalet om Afgang af et Tog fra Langaag Kl. 7 og Postens immediat Afgang fra Struer, naar dette Tog ankommer dertil, i Bevægelse.

Juel: Naar jeg tager Ordet i denne Sag, er det kun for at udtale min Glæde over, at Forespørgslen er stillet, da jeg kan bevidne, at der lyder Klager mange Steder i Anledning af det paagjældende Tog. Altsaa kunde jeg efter den ærede Ministers Udtalelser rent have sparet mig at tage Ordet, hvis der ikke var en lille Strækning, som har lidt samtidig med Nordvestbanen, nemlig Strækningen fra Aarhus til Langaag Station, og som det maasse maa være mig tilladt at omtale under denne Forespørgsel. Da Omordningen af Rjere-

planen skete, forandrede Logene saaledes, at alle Landboerne paa den nævnte Strækning, naar de komme med Rattogene, ere tvungne til at blive liggende i Aarhus fra Kl. 5, 20 Min. til Kl. 7, 15 Min., hvis de ikke pr. Age ville kjøre hjem paa Landet. Det er en overordentlig stor Gene, og en lignende gjør sig gjældende, naar vi skulle nordpaa. Tidligere gik man Kl. 7 fra Aarhus og naaede Aalborg Kl. 12, men nu naaer man først Aalborg Kl. 2, hvilket bevirker, at vi ikke kunne komme hjem igjen samme Dag; thi skulle vi først kjøre med Toget Kl. 6 fra Aalborg, komme vi hjem Kl. 9—10, 11 om Aftenen. Jeg skal derfor henstille til den ærede Minister, om det ikke, naar denne Sag tages for, kunde tages under Overveielse, om vi stakkels Landboere mellem Aarhus og Langaag ikke kunne komme lidt i Betragtning. Vi have før maattet lide haardt. Jeg skal saaledes oplyse, at i Begyndelsen, da Banen blev tagen i Brug, fik jeg min Post 19 Timer tidligere, end før Banen aabnedes — altsaa et temmelig betydeligt Tidstab — og nu skulle vi der ligge flere Timer underveis end tidligere, og det er intet Tog, som kan bringe os hurtigere nordpaa, end man kunde komme afsted med egen Hest og Vogn, naar man stifter tilbørlig, idet der nemlig bruges 7 Timer om 14 Mil.

Indenrigsministeren: Det glæder mig, at det ærede Medlem har gjort den Erfaring een Gang, at man kan have en daarlig Postforbindelse og faae en bedre, hvorfra man er vendt tilbage til en mindre god; thi jeg tør tro, at det ærede Medlem saa, idet han liden, vil trøste sig ved Saabet om, at der, naar vi aabne Vestbanen, hvad jeg venter skal ske i det nærmest forestaaende Foraar, vil indtræde en saa væsentlig Forbedring mod nu, at han vil blive fuldkommen tilfredsstillt; thi til den Tid antager jeg, at der i den Egn, hvor han bor, vil komme til at afgaa et fjerde Tog, saaledes at han faar sine Onsker i fuldeste Maal tilfredsstillende, men indtil da maa han leve i Saabet; det er jo ikke saa mange Maanedes, der er Tale om.

Jessen: Der er saa særdeles stor Glæde og Enighed tilstede mellem den høitærede Minister og det ærede Medlem, der har fremsat Forespørgselen, at jeg ingenlunde skal forstyrre den, men tværtimod fremhæve Betydningen af, hvad der vil ske, naar den Plan, som den ærede Minister nu har fremsat, virkelig bliver realiseret; at den ikke allerede for lang Tid siden er realiseret, har noget undret mig, thi det forekommer mig, at Sagens Ordning paa denne Maade ligger meget nær. Kjernepunktet i hele Sagen er kun dette, at man nu lader Toget fra Aarhus til Skive afgaa noget senere end det gennemgaaende Tog Syd fra til Frederikshavn. Toget fra Rjibenhavn afgaar herfra om Aftenen Kl. 7; det kommer til